

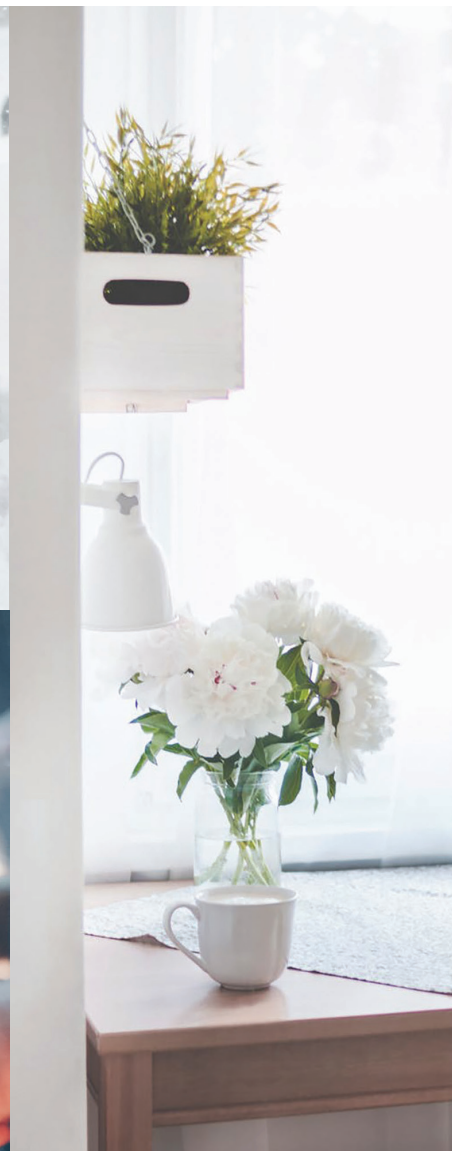
Божие то СЛОВО

ГОДИНА XXIX, БРОЙ 06 (267) • 2019 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.

"А през тия дни, когато се умножаваха учениците, възникна ропот от гръцките юдеи против еврейските, загдето във всекидневното раздаване на потребностите техните вдовици били пренебрегвани.."

(Деяния ап. 6:1)

За първи път освен растеж, в Църквата има и проблеми. Много се радвам, че това е записано в Деяния на апостолите, защото иначе бихме идеализирали Първата Църква.

Да, тя действително е пример, еталон, в много отношения. Обаче е създадена от хора с всич-

СЕЗОНИ

ките им слабости. Мрънкането не е измислено от българите, това е черта на всеки човек. "Ако ти днес дойдеш с по-добра чанта от другата жена.

Оу.. „Да не говорим, ако някой е намерил нещо и го е купил на по-добра цена от теб. Веднага почват асоциации, вътрешно съжаление.."

В Първата Църква едните вдовици, роптаха против другите вдовици, че са раздавали повече помощи на тях и по-малко на другите. Когато се съберат повече хора може да стане брожение.

Същевременно Църквата нараства. В Деня на Петдесетница след проповед на апостол Петър повярваха 3000 души. А в Горницата бяха 120 молителя. Какъв растеж!

"Като хвалеха Бога и печелеха благоволенията на всичките люде. А Господ всеки ден прибавяше на църквата ония, които се спасяваха." (Деяния ап. 4:4) *"А мнозина от тях, които чува словото повярваха; и числото на повярвалите мъже стигна до пет хиляди."*

(Деяния ап. 5:14)

С жените и децата около 20 000 нови вярващи. От тях със сигурност е имало хора, които са били от други градове на Израел, но въпреки това в процентно съотношение, повярвалите в Исус са били значителен брой хора.

Според статистиката населението на Ерусалим е било по това време около 40 000 души. Първата мега-църква в света не е в Америка, нито в Южна Корея. Тя е в Ерусалим по времето на първите апостоли. Хиляди хора събрани заедно.

"Дванадесетте свикаха всичките ученици и рекоха: Не е добре ние да оставим Божието слово и да прислужваме на трапези. И тъй, братя, изберете измежду вас седем души с одобрен характер, изпълнени с Духа и с мъдрост, които да поставим на тая работа. А ние ще постоянстваме в молитвата и в служение на словото. И това предложение се хареса на цялото множество; и избраха Стефана, мъж пълен с вяра и със Светия Дух, и Филипа, Прохора, Никанора, Тимона, Пармена и Николая, един прозелит от Антиохия.

Тях поставиха пред апостолите: и те, като се помолиха, положиха ръце на тях. И Божието учение растеше, и числото на учениците в Ерусалим се умножаваше твърде много; и голямо множество от свещениците се подчиняваха на вярата. А Стефан, пълен с благодат и сила, вършеше големи чудеса и знамения между людето."

(Деяния ап. 6:2-8)

Нека да помислим какво направиха апостолите. Те можеха да започнат да разпределят задачите помежду си. "Йоан и Яков: Вие имате опит с риболов, разпределяйте рибите, порциите. Матей, ти си добре с математиката, беше бирник. Ти ще разпределяш помощите. Някой друг ще се занимава с други ежедневни неща. Защото ние сме апостолите и сме отговорни за цялата Църква." Но Бог им даде мъдрост. И им каза: „Това не е наше дело, това е Божие дело. И ако е Божие дело, всеки, който иска да служи на Бога има възможност. "Изберете измежду вас седем души с одобрен характер, изпълнени с Духа и с мъдрост, които да бъдат отговорни, да бъдат поставени на тая работа."

Говоря за служение и различни сезони на служение. Както в ежедневната ни работа, така и в Божието дело има определени изисквания. Никой няма да наеме работник - мързелив, без уменията за тази работа и без желанието да я върши. Когато обаче стане въпрос за служение

ние си казваме: "Няма да отида, не ми се ходи, не искам да го направя, никой не ми плаща за това нещо. Днес ме има, утре ме няма..."

Ако ние като хора, които ценим труда, които ценим усилията, търсим подходящите хора за най-доброто, което да развие нашия бизнес, колко повече Бог, който е създал всичко това иска сериозно отношение!

Защо е необходимо човекът да е пълен с вяра и със Светия Дух? Две са причините. **Първо** верността е да взимаш решение ден след ден. Да кажеш: "Днес отново ще извърша това, което Бог иска от мен. Другата седмица отново. Докато съм жив и имам физически сили, ще върша това което Господ ми е поверил. Това е да вземем решение. Това, което ние не можем да направим, Бог може и ни изпраща Светия Дух в помощ. **Второ** - може да вземеш решение, но да не знаеш как да го направиш: затова Бог изпраща Светия Дух. Стефан беше изпълнен с вяра и със Светия Дух.

Бог може да те изведе на нещо ново, което не знаеш, което не разбираш. Но Той иска да намери две неща - вярност и да разчиташ на водителството на Светия Дух. Служението е като работата. Представете си - много искате дадена работа, намирате я в обява, кандидатствате. Викат ви на интервю, одобряват ви и казват: "Заповядайте...". Обаче в понеделник не отивате на работа. И казват: "Ще отида във вторник към 10:30 като се наспя...". Колко дълго време ще ви търпят?

Може да те вземат на работа, но да нямаш точните знания, точните умения, да не си се занимавал с този софтуер, но не знаеш някои неща. Работодателят ти казва: Ще те обучим. Ще ти дадем възможност да развиеш тези свои умения. Обучават те един, два, шест месеца... Не само да си верен, но и готов да развиваш умения. След една година като погледнеш назад, да видиш, че си по-добър.

Ние приемаме много насериозно, когато работим за хора и много на несериозно, когато работим за Бога. Като че ли Господ е от

тези работодатели, които не виждат, не чуват и не им пука. Господ вижда, чува и определено Го е грижа. В Църквата е необходимо да има желание и стремеж за подобряване. Може да си кажеш: "Това е твърде просто за мен, не мога да започна с бърсане на пода...". Ако не искаш не го прави. Като младеж започнах да нося колони, които бяха по 60 кг. И заедно с още едно момче ги качвахме на високо в залата за всяка служба. Това беше първото ми служение и бях много горд с Него.

Служението на всеки човек пред Бога минава през сезони. Ако не положим старание и не покажем вярност в определен сезон, не можем да минем в следващия.

Стефан и Филип, както и другите пет души бяха определени за дякони, за хора, които да служат на трапези. Но какво четем? *"А Стефан, пълен с благодат и сила, вършеше големи чудеса и знамения между людето."*

(Деяния ап. 6:8)

После отиде да проповядва словото. След време го закараха пред Върховния административен и религиозен орган в Израел, защото някой го наклевети. Той изложи проповед, която по систематичност и по пълнота е много по-добра от проповедта на апостол Петър. Толкова добра, че не можеха да противоречат и се късаха от яд и го изведоха навън и го убиха с камъни!

Не можеше ли Стефан да си каже: "Аз имам теологическо образование, а този рибар е апостол, а аз съм дякон..."

"Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христа. И народът единодушно внимаваха на това, което Филип им говореше, като слушаха всичко, и виждаха знаменията, които вършеше. Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и куци бидоха изцелени, тъй щото настана голяма радост в оня град."

(Деяния ап. 8:5-8)

Трябва да покажеш вярност в сезона, в

който си в момента. Бог има сезон за всеки един от нас. **Всяко служение пред Бога изисква вяра (вярност) и силата на Святия Дух.** Вярата (или верността) е за да взимаме решение ден след ден, че ще извършваме това, в което Бог ни е поставил. Святия Дух ни е нужен, за да имаме сила да го направим.

Стефан и Филип можеха да се самопровъзгласят за апостоли. В ранноапостолският модел на Църквата виждаме не конкуренция, а **допълване на служенията.** Това е нещо, което трябва да разберем за себе си.

"И Бог е поставил някои в църквата да бъдат: първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да правят чудеса, някои имат изцелителни дарби, други с дарби на помагания (гр. антилепис = облекчаване), на управлявания, на говорене разни езици. Всички апостоли ли са? Всички пророци ли са? Всички учители ли са? Всички вършат ли велики дела? Всички имат ли изцелителни дарби? Всички говорят ли езици? Всички тълкуват ли?," (1 Кор. 12:28-30)

Ние като хора имаме тенденция да разделяме служенията на духовни (т.е. по значими) и на телесни (т.е. по-малко значими). В този пасаж виждаме нещо съвсем различно: Бог е поставил апостоли и пророци в Църквата, както и хора, които могат да управляват иму-

щество; поставил е учители и хора с дарби на изцеление и вършене на велики дела, заедно с хора, които имат дарби на помагания. Никъде не се категоризират дарбите и службите като първостепенни и второстепенни.

Без всяка от службите, не може да има растеж в Христовото тяло.

Разпознаваме ли службата си в тялото Христово и сезона, в който сме?

Давид, в сезона на живота си, в който беше овчар, беше помазан от пророк Самуил за цар, но той не прескочи от овцете към престола.

Минаха поне още няколко сезона, в които Давид трябваше да се намери верен: сезон на придворен музикант; сезон на воин; сезон на пълководец и сезон на криеница.

Дори, чисто практическото служение като дякон, изисква на първо място вярност от човека и изпълване с Духа на Бога, за да може да се изпълнява служението с пълна сериозност и добър успех.

Без този сезон не може да влезеш в следващия. Бог има призив в живота на всеки един от нас. Но ако не разпознаем сезона, в който се намираме, ако не покажем вярност в това което правим, ако не се изпълваме със силата на Святия Дух, не можем да сме успешни. Можем да забуксуваме и да останем извън това, което Бог има за нас. Било заради невярност,

било заради мързел, било заради гордост. Това, което Филип и Стефан направиха, е записано в Деяния на апостолите. То е записано, за да се покаже, че Църквата растеше и се умножаваше. Не казваше Стефан ставаше по-велик, нито Филип по-добър. Филип работеше в призиванието на апостол без титла апостол. Чрез него се занесе Евангелието в Африка.

Бог знае кога е момента да направиш следващата крачка. Той ще ти покаже, но се изисква вярност, последователност и смирение да направиш това което се изисква днес.

"Защото, както имаме много части в едно тяло, а не всичките части имат същата служба, така и ние мнозината сме едно тяло в Христа, а сме части, всеки от нас, един на друг.

И като имаме дарби, които се различават според дадената ни благодат, ако е пророчество, нека пророкуваме съразмерно с вярата; ако ли служене, нека прилежаваме в служенето, ако някой поучава, нека прилежава в поучаването, ако увещава, в увещаването; който раздава, да раздава щедро; който управлява, да управлява с усърдие; който показва милост, да я показва доброволно.."

(Римляни 12:4-8)

П-р Владимир Владимиров

АЗ И МОЯТ ДОМ
ЩЕ СЛУЖИМ НА БОГА!

СЪБОТА 17:30 Ч.

Норве
Надежда за България

МЛАДЕЖКО СЛУЖЕНИЕ

ВЯРВАМ BELIEVE

Горе: Обложка на албума ни „Вярвам“. Можете да го поръчате на тел.: 0887 684 447
Вдясно е логото на нашата музикална група **Firefly!**

Ние сме група Firefly и това е нашият първи албум „Вярвам“. Вълнуваме се да споделим с теб няколко песни и да станем част от твоето ежедневие чрез музиката ни.

В нашите сърца се породи желание да направим по-достъпна и свежа християнската музика на български език. Когато пеем на майчиния си език, можем да почувстваме Божието присъствие по-близко и да ни докосне по-съкровено.

Искаме чрез албума „Вярвам“ да донесем нова надежда до обезкуражените, успокоение във време на трудности, радост и вдъхновение за нови идеи.

Започваме това приключение с трепет и очакване какво Бог ще направи в теб и нас!

ДА ПЕЕМ И ДА ВЪЗПЯВАМЕ ГОСПОДА С БЛАГОДАТ В СЪРЦАТА СИ!

Молитвата, поучението, четенето на Словото са много важни аспекти в живота на християнина, но те са само за тази земя. На Небето няма да има нужда от проповеди, защото ще стоим директно пред лицето на Бог. Грехът няма да има вече власт.

Това, което остава за вечността е хвалението. Начинът ни на живот ще е постоянно издигане на Господното име. Следователно още сега трябва да имаме правилно отношение и да ценим времето на поклонение.

Като хвалител съм осъзнала някои важни страни на това служение:

1. Хвалението не е просто музика, то е изповядване на Божието Слово

Чрез песните изговаряме истината за Бог и разкриваме Неговата воля. Понеже в Словото има сила, атмосферата около нас се променя и още повече - ние самите започва-

ме да се променяме. *“Небе и земя ще преминат, но думите Ми няма да преминат.”* (Ев. Матей 24:35)

“И бяха изумени от учението Му, защото в словото Му имаше сила.” (Ев. Лука 4:32)

2. По време на хвалението действат законите на Божието царство и пробивът в духовния свят започва да се случва

Защо? Защото, когато се покланяме, ние оставяме своето его, признаваме превъзходството на Бог и отдаваме славата на Него. Това отваря врата Неговата воля да бъде извършена. Святият Дух започва да

действа безпрепятствено. Той взима нашата изповед и воюва за нас. Това, което изглежда като проста песен, всъщност може да предизвика събаряне на крепости не само в нашия живот, но и в цялата ни страна. Хвалението е двигателят, който захранва проявата на свръхестественото във физическия свят.

3. Хвалението е разговор между Бог и човек

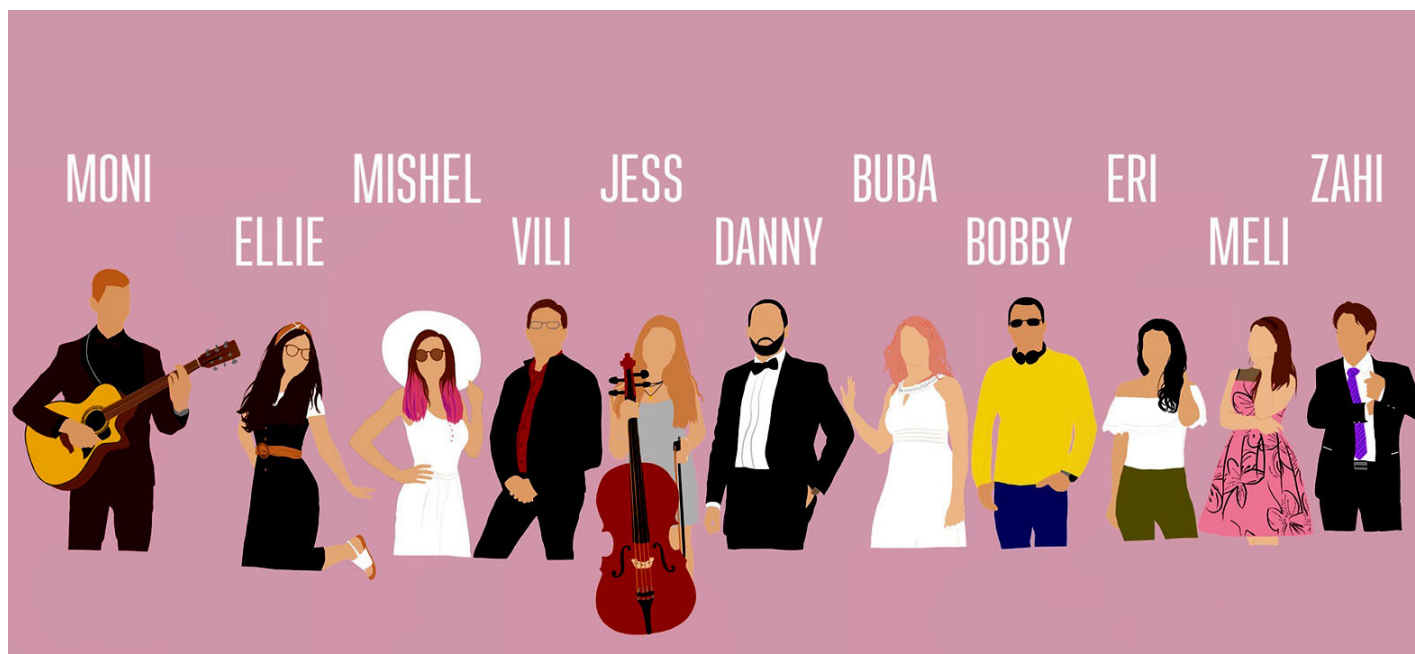
Духовното и материалното се докосват. Така се създава връзка и сваляме Небето на земята.

4. Ние сме ръководителите на Божието хваление

Преди да се възгордее, Луцифер беше лидер на хвалението от ангели. Той обаче реши да издигне себе си над Бог и беше изгонен от Небето.

Сега ние заемаме неговото място и ръководим хвалението на земята, а един ден и на Небето.

Мишел Цветкова

ЧУДО В РЪЦЕТЕ ТИ

„И отидоха с ладията на уединено място насаме. А като отидоха хората ги видяха, и мнозина ги познаха; и от всичките градове се стекоха там пеша, и ги изпревариха. И Исус като излезе, видя едно голямо множество, и смили се за тях, понеже бяха като овце, които нямат пастир; и почна да ги поучава много неща. И когато беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: Мястото е уединено, и вече е късно; разпусни ги, за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене.

А Той в отговор им рече: *Дайте им вие да ядат. А те Му казаха: Да идем ли да купим за двестата пенязи хляб и да им дадем да ядат? А Той им каза: Колко хляба имате? Идете вижте. И като узнаха, казаха: Пет хляба и две риби. И заповяда им да насядат всички на групи по зелената трева. И те насядаха на редици, по сто и по петдесет. И като взе петте хляба и двете риби, Исус погледна на небето и благослови; и разчупи хлябовете, и даваше на учениците да насладат отпреде им; раздели и двете риби на всичките. И всички ядоха и се наситиха. И дигнаха къшеи, дванадесет пълни коша, така и от рибите. А ония, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди мъже.“*

(Марка 6:32-44)

1) ДАЙТЕ ИМ ВИЕ ДА ЯДАТ

Божията любов е необятна. Исус погледна тълпата и се смили. Толкова много обичаше всеки един от тези, които бяха дошли да слушат Божието Слово. И така времето минаваше и хората трябваше да се хранят. Учениците бяха разтревожени и отидоха при Исус да кажат проблема и да Го помолят да разпусне народа. Но Исус имаше повелик план „Дайте им вие да ядат“. Днес ние виждаме хората около нас

и си казваме: Трябва да насочим болните към най-добрите доктори. Трябва да изпратим Социалните служби да помогнат на семейства в беда. Трябва Църквата да посети домове за сираци или възрастни. С други думи, мислим решение, но изключваме нашето пряко участие.

Исус се обръща към всеки един от нас и казва: „Дайте им вие да ядат“. Бог очаква ти да бъдеш използван. Ти да отидеш и да споделиш на колегата си за Исус. Ти да се помолиш за болното дете на комшиите и Господ да го изцери. Ти да отидеш и да посетиш възрастната жена в съседния вход на блока.

2) РЕСУРСИ

Исус изпрати учениците да потърсят и видят колко храна има. Те намериха пет хляба и две риби. По нормална логика това количество храна може да стигне за 2-3-ма човека или едно семейство. А нужда-

та беше за 5 000 семейства. Исус ни казва: „Погледни и виж какво съм положил в теб.“

3) РАЗЧУПИ ХЛЯБА

И тогава идва чудото в разчупване на хляба. Няма значение колко ресурси имаш. Чудото е в това: Да споделиш с другите хора малкото, което имаш. И когато го раздадеш то може да докосне и нахрани с жива храна и жива вода много хора.

Ние като Църква много пъти сме го опитали. Организираме Международни конференции. Каним гости от чужбина и страната. Искане да ги посрещнем по най-добрия начин. Да ги настаним, да ги нахраним. Когато ни питат: „Можете ли да посрещнете еди колко си на брой хора, ние с вяра казваме: „Всички да дойдат“. В момента, в който каним нямаме все още необходимите средства да посрещнем гостите. Но Бог изисква стъпка на вяра и нашето участие в случая да кажем „Да“. Когато дойдат гостите и започне Конференцията, все още нямаме необходимата сума. Но Бог прави чудеса на снабдяване и ни изпраща пълните необходими ресурси. Чудото е в ръцете ни, когато започнем да разчупваме Божията любов.

4) ДВАНАДЕСЕТ ПЪЛНИ КОША

Мислели сте 12 броя коша? Не 4, не 7, не 9, а точно 12 броя коша, пълни догоре с остатък от храна. Колко броя бяха учениците на Исус? – 12 ученика, по един кош за всеки от тях.

Това показва, че Бог е дал служение за всеки един от нас без изключение. Бог има призив за теб - всеки ден да работиш за Него дори да подариш в този ден само една усмивка!

Исус е приготвил пълен кош с храна, която да разчупиш. Ти разчупваш, Бог умножава.

Чудото е в ръцете ти!

Борислава Владимирова

Музиката е едно от най-древните изкуства

Човек е пеел много преди да започне да чете и да пише. Музиката е имала и има чудотворна сила, която има магическото свойство да въздейства върху всеки човек.

Една легенда разказва, че тракийският певец Орфей успял да убеди подземния бог Хадес да му върне отнетата любима, Евридика, благодарение само на сладкогласните звуци на своята лира.

Народите на древния свят смятали, че музиката е космическа сила, по чиито закони се движат небесните светила и се сменят годишните времена.

Всеки човек обича музиката

Тя притежава свойството да ободри, да разсмее, да насърчи, да въодушеви, а също и да разплаче, да натъжи...

„Без песен не може християнинът“ - ще заявим ние, вярващите хора. Защото ние също пеем песни, но свещени песни: песни за прослава на Бога, песни за благодарност към Бога и песни - молитви към Бога.

„Музиката - казва известният биограф на Бетховен, **Едуард Ерио** - е подкрепа за вярващия, а

ДА ХВАЛИМ ГОСПОДА!

Дани (на барабаните) и Джесика в музикалното студио. Специални благодарности на **Владимир** за записа на албума „Believe“!

за невярващия - единствена молитва“.

Джон Уесли ни предава следния интересен случай. Първите методисти в Оксфорд се събирали тайно в един плевник. Веднъж един главатар на банда размирници обещал на приятелите си да се скрие в този плевник преди Богослужението да е започнало, и след това да отвори вратата на бандитите, за да набият богомолците. Той не намерил в какво да се скрие, освен в един вехт чувал. Като почнало пеенето на духовните песни, главатарят бил толкова изненадан от хубостта и силата на пеенето, че забравил целта, за която се бил пъхнал в чувала и слушал до края. Като свършила песента, сърцето му било вече смекчено. Почувствал гризене на съвестта за безумието си, тялото му треперело и охкането му привлякло вниманието на богомолците. Извадили от чувала разплакания бандит. И от този ден се покаял и напълно се променил.

Изхвърли тежестите и полети!

П-р Емануил и Силвана Тотев

„Господнето слово дойде към Йона, Ама-
тевиев син, и каза: Стани, иди в големия град
Ниневия и викай против него; защото нечес-
тието му излезе пред Мене. Но **Йона стана
да побегне в Тарсис от Господнето присъ-
ствие**; и като слезе в Йопия, намери кораб,
който отиваше в Тарсис, плати за превоза
си и се качи на него, за да отиде с тях в Тар-
сис, бягайки от Господнето присъствие.

Но Господ повдигна силен вятър по мо-
рето и настана голяма буря в морето, така
че имаше опасност корабът да се разбие.
Тогава моряците, уплашени, извикаха всеки
към своя бог и **хвърлиха в морето стоките,
които бяха в кораба, за да олекне от тях; а
Йона беше спял и легнал в дъното на ко-
раба, и спеше дълбоко.**„ (Йона 1:1-7)

Бог дава ясна задача на пророк Йона - да
бъде Божият глас, който призовава хората в
град Ниневия, на североизток в тогавашна Аси-
рия и днешен Ирак, да се покаят и да получат
Божията милост и прощение на греховете си.

Вместо това обаче Йона решава да избяга
от Божието присъствие като се качи на търгов-
ски кораб и поеме в съвсем друга посока към
Тарсис (или Тарсус, на други места в Библията
срещан като Тарс, който е основен търговски
център), на северозапад в тогавашна Киликия
и днешна Турция.

Не само, че се качва на кораба, но слиза в
най-ниската му точка, в трюма, където изтощен
от всички вълнения около това бягство заспива.

Разбираме, че се развихря буря, защото
Бог изпраща силен вятър и само, който не е
бил сред морето при силна буря и вятър, не

може да разбере за каква страшна стихия ста-
ва дума и какво им е било на целия екипаж. С
изключение на спящия Йона.

„Затова капитанът на кораба се при-
ближи до него и му каза: Какво става с тебе,
спящи? Стани, призови Бога си, дано Бог си
спомни за нас и не загинем. После си казаха
един на друг: Елате, да хвърлим жребий, за
да разберем поради каква причина е това зло
върху нас. И като хвърлиха жребий, той се
падна на Йона.

Тогава му казаха: Кажу ни, молим ти се,
каква е причината за това зло върху нас?
Каква е работата ти и откъде идваш? От
коя земя си и от кой народ си? А той им от-
говори: Аз съм евреин и се боя от Господа,
небесния Бог, Който създаде морето и суша-
та. Тогава хората много се уплашиха и му
казаха: Защо си сторил това? (Защото те
знаеха, че бягаше от Господнето присъст-
вие, понеже им беше казал.)

Тогава му казаха: Какво да ти сторим, за
да утихне морето за нас? (Защото морето
ставаше все по-бурно.) И той им отвърна:
Вземете ме и ме хвърлете в морето и мо-
рето ще утихне за вас; защото зная, че за-
ради мене ви постигна тази голяма буря.
Но хората все още гребяха усилено, за да се
върнат към сушата; но не можах, защото
морето ставаше все по-бурно против тях.

Затова извикаха към Господа: Молим Ти
се, Господи, молим Ти се, да не загинем поради
живота на този човек; и не налагай върху нас
невинна кръв; защото Ти, Господи, си сторил
каквото си искал. И така, хванаха Йона и го

хвърлиха в морето. Тогава яростта на мо-
рето престана. А хората се уплашиха твър-
де много от Господа, принесоха Му жертва
и направиха оброци. А Господ беше определил
една голяма риба да погълне Йона; и Йона ос-
тана във вътрешността на рибата три дни
и три нощи.“ (Йона 1:6-17)

Когато прочетем цялата история разбира-
ме, че Йона е в бунт срещу Бог и не желае да
изпълни Неговото поръчение да проповядва
покаяние на Ниневия. Знаете ли защо, защото
Йона няма любов към хората в Ниневия и не
иска те да получат Божията милост и благосло-
вение?

Интересно е, че неговият бунт и бягство е
причина за бурята в морето. Изхвърлянето на
ценния товар, стоките, които превозваха, не
помогна. Няма как да си купим Божията милост
с материални неща. Бог иска истинско покая-
ние за греховете ни и не сами да се опитваме
да управляваме живота си, но да Го следваме.
Защото това е добро и е за наше благосло-
вение. **И тук стигаме до основния извод от
тази история. Най-голямата тежест на кора-
ба, поради, която той можеше да потъне, не
беше екипажът, не бяха стоките, а беше един
непокорен пророк в лицето на Йона. Когато в
крайна сметка бива изхвърлен през борда,
бурята утихва.**

Подобно на Йона, когато сме тежест за
себе си, сме тежест за другите - лошото ни
настроение или агресивно поведение, негатив-
ното говорене или фикс идеите ни. Думите и
действията ни не носят благословение, а по-
скоро трудности на околните. Христос иска да
отнеме този товар от нас.

Той ни призовава при себе си с думите, за-
писани в Евангелията: „Елате при Мен всички,
които се трудите, имате грижи и сте обремене-
ни, т.е. носите излишен товар, излишни теже-
сти в живота, и Аз ще ви успокоя, т.е. при Мен
ще намерите разтоварване от ненужното и ще
бъдете освежени.“ (Ев. Матей 11:28)

Можеш ли да не предъвкваш същите неща
отново и отново? Просто да затвориш стра-
ницата? Да пуснеш миналото? Можеш ли да
простиш на себе си? А на другия / гата? Не?

Ако ти е трудно, как очакваш Бог да ти про-
щава тогава? Може да си изхвърлил на пръв
поглед всички тежести, но ако е останала една,
няма да можеш да се отлепиш от земята и да
полетиш!

Има ли нещо, което не владееш ти, а по-
скоро то теб и то е трудно да преодолееш?

Или може би до този момент си стискал и
не си искал да пуснеш. Виното или успокои-
телните не са благотворно лекарство, а само
кратко бягство от реалността, която остава
непроменена.

„Всичко ни е позволено.“ Да, но не всичко е полезно. Всичко ни е позволено, но не всичко изгражда. И нека всеки се грижи не за собствените си интереси, а за интересите на другите.“ (I Коринтяни 10:23-24)

Можеш ли да погледнеш към Бог? Можеш ли да повярваш, че ако се покаеш, твоето място в духовния свят е на небесни места, там горе с Христос, от където перспективата за този живот е съвсем различна? Имаш ли желанието да пуснеш онова, което ти тежи и волята да отстояваш това всеки ден с Божията помощ?

Така че не само да харесваш себе си, но и промяната да бъде видима за околните. Ти да бъдеш благословен и да бъдеш за благословение.

„Повече от всичко друго, което пазиш, пази сърцето си, защото от него са изворите на живота. Отмахни от себе си лъжливи уста и отдалечи от себе си развратени устни. Очите ти нека гледат право напред и клепачите ти нека бъдат оправени право пред теб. Обмисляй внимателно пътеката на краката си и всичките ти пътища нека бъдат добре уредени. Не се отбивай нито надясно, нито наляво; отклони крака си от зло.“ (Притчи 4:23-27)

„А пътят на праведните е като светлината на разсъмване, която се развиделява, докато стане съвършен ден.“ (Притчи 4:18)

„Заобиколени сме от тези многобройни свидетели, затова да отхвърлим от себе си всичко, което ни пречи, и греха, който толкова лесно ни оплита, и с упорито постоянство да тичаме по трудния път на надбягването, който лежи пред нас. Нека винаги пред погледа ни бъде Исус, който ни води в нашата вяра и я прави съвършена. Заради радостта, която Го очакваше, Той изтърпя смъртта на кръста и презря срама ѝ, и сега е седнал отгясно на Божия престол. Помислете за Него - Той изтърпя такива зълъчни обиди от страна на грешниците! Така че, не се изморявайте и не се отказвайте.“

(Посл. Евреите 12:1-3)

П-р Емануил Тотев

Накъде е насочен погледът ти?

Готов ли си да пуснеш тежестите, които ти пречат да полетиш?

Бих искал да провокирам всеки от нас да се замисли за това какво му тежи, какво му пречи да има лекота в живота си, лекота сякаш лети. И тук най-лесното е да търсим причините в държавата, правителството, работодателите ни, обществото, семейството, приятелите, ситуацията и какво ли още не. Днес може и да те шокирам като ти кажа, че **най-голямата тежест за теб си самият ти.**

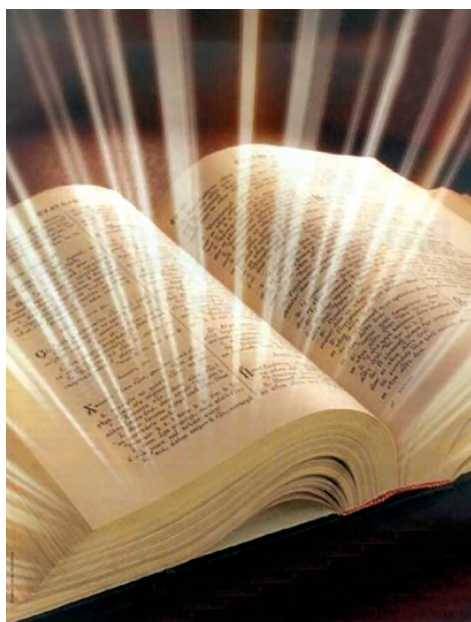
Не се оглеждай наоколо, не се опитвай да избягаш от реалността, а застани пред огледалото на Божието слово, вгледай се добре и ще видиш колко тежести носиш със себе си, които ти пречат да полетиш. Най-голямата от тях е грехът, отхвърлянето на Бог и плана му за живота ти, което е неверие.

А втората тежест е необновеният ни ум, който ни тласка към стария начин на мислене, старите стремежи и желания, навици и дори пороци.

ЧЕТЕТЕ ЛИ БИБЛИЯТА?

Хайнрих Хайне е казал: „Каква книга е Библията! - величествена и обширна като света, имаща основите си в дълбочините на Вселената и достигаща до тайнствените небесни лазури! Наистина, - тя е Словото Божие, докато в същото време всички други книги представляват човешко изкуство“.

„Нека светът прогресира и се развива колкото си иска, нека всички отрасли на човешката мисъл и знание достигнат до висша степен, нищо не може да замени Библията: тя е основа на всяко образование и на всяко усъвършенстване!“ - е казал **Йохан Волфганг Гьоте.**

П-р Валентин и Доли с децата си Ери, Йони, Мати - служат в Църквата в гр. Баня. Пожелаваме им през Новата 2020 г. изобилни Божии благословения във всички области на живота!

**МОЛИМ СЕ БОГ ДА ПАЗИ
БЪЛГАРИЯ!**

Да закриля семействата и децата!

Родът на праведния благословен,
изобилие от добрини в дома му.
Амин!

Сем. Георгиеви - децата им Милена, Дани и Емануил служат с талантите си в Църквата

ДЕТСКО СЛУЖЕНИЕ

Всяка **неделя** от **11.00** часа в Църква „Дом на Радост“
Иисус казва: „Оставете децата да дойдат при Мен!“

Редакцията на вестник „Божие Слово“ поздравява своите скъпи читатели с настъпващите Рождествени празници и им пожелава благословена и щастлива Нова 2020 Година!

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2020 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (зад Била)
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
в Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu

Вестник **Божие Слово**
във вашия дом!
КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!
ОЧАКВАЙТЕ през 2020 година:

- нова визия
- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>